

בני העיר פרק רביעי מגילה

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

לוקחין ספרים. ונאמרים וכמוצא: **אבל מכרו תורה נו'** שמעלין בקדש ולא מורדין. תוספתא^(א) מעלין בקדש דלמי ויקס משה את המעשה (שמות כ) צלאל עשה ומה שהיה גדול ממנו הקימו ולא המורדים. המורדים החטאים האלה ננשפות ועשו אותם רקועי פחים כמו למצוא ב' הקריסין^(ב) ולפני ה' ויקדשו וגו' (במדבר י) כיון שהקדש הוקדשו^(ג) עד כאן: וכן **במותרין.** מכרו ספרים ולקחו מתמקלם הדמים תורה לא יקחו ולא יהמור דבר שקדשו פחותה: **בב' ו' דברי ר' מנאס** (פ"ב) כהניא^(ד) אחרתן כוספתא דמגילא (פ"ב) דהוא^(ה) לתורה: **הואיל והעם מתפללים** ו**בפעניות ובמעמדות.** כדמין במסכת הפניות (דף טו.) עברו אלו ולא נענו מוילין את התיבה לחיובם של עיר. **תוספתא** (ב) ובמעמדות (א) תקין מתכניסין בעיריין וקורין במעשה בראשית וסתינא בגמרא^(ו) אנשי מעמד נכסין לגלות הכנסת ויובסין ארבע פעניות ופסין אפסין ויזבין רבית וזבין

[illegible]

מה שיש שם פניו קריו הר הבית שאין לה שם אחר: ופלאשט.
שגרה אמה שגהרל רשאין לינום לפנים מן השער ואחרים לל
ההיכון: ומה היה בחלקו של בנימין אולם והיכל מלך מערב.
אמה שלא פירש שם היה הוא חור ופירש רצוה יואה מן הימך
של בנימין. והמכתב ואחרי שאלו היכודים באמה הרעוה
והיה בנימין הנדון. יופה ברוח הקדש שכן עמיד להיות ומאנע
שפשוף כמו נזיר חופף ומפספס (נזיר דף מג.) אופשיון. שהיה
אין משכיו. בעלי בתים את בתיים לעולי רגלים אלא בתי
שטורות בעלים: גולאס. קנקן של חרס שנחמש בו: ומש
הבית הכנסת ה) נחשיונו עומד אף בך לוקח דומיא דספרים
הטובים בשרות העב. (ואכל אם ממרו וכו') פקעה קדושה מן
מיניה רבינא מהו אשי על חילא דבי כנישתאס מהו למח

[illegible]

כיון דמעצמא קאתו לה
רגילים ללכת שם ל
צנינו מכל מקום כיון דל
ואין יכולין למוכרו ועיד יש

וְקִחְזִין תּוֹרָה אֲבָל אֵם
פְּרִים סִפְרִים לֹא יִקְחוּ
וְקִחוּ תִּיבָה תִּיבָה לֹא
הִכְנֹסֶת לֹא יִקְחוּ אֶת
: גַּמ' בְּנֵי הָעִיר
רַב אִמְרוּ רַבָּה בְּרַב בְּר
דְּבָרֵי ר' מְנַחֵם
וְכ"א "אֶרְחוּב אֵין בּו
בְּר יוֹסִי מֵאֵי מַעֲמִידָה
בְּתַעֲנִיּוֹת וּבְמַעֲמִידוֹת
עֲלֵמָא: בֵּית הַכְּנֹסֶת
: שְׂמוּאֵל בְּר נַחֲמִי
לֹא בֵּית הַכְּנֹסֶת שֶׁל
סֵת שֶׁל כִּרְכִּין כִּיּוֹן
אֵם מְצוּ מִזְבֵּי לִיָּה
: רַב אֲשִׁי : הָאֵי בִי
אָפַּ עַל גַּב דְּמַעֲלָמָא
יְדִידִי קֵאֲתוּ אֵי בְּעִינָא
וְא"ר יְהוּדָה מַעֲשֶׂה
יֵשׁוּעַ שְׂהִיה בִּירוּשָׁלַם
וַעֲשֶׂה בָּה כָּל צָרְכּוֹ
וְהָיָה בִּי כְּנִישְׁתָּא
: מִתִּיבִי 'לְבִית אֶרֶץ
מִיִּטְמָא בְּנֻגְעִים וְאֵין
אִמְרוּ רַבִּי יְהוּדָה אֲנִי
סְמִיךְ בְּלִבָּד הָא
שְׁוֹת מִיִּטְמָאֵין אֲמַאי
וְא"ר יְהוּדָה אֲנִי לֹא
מִקְדָּשׁ בְּלִבָּד בְּמֵאֵי
: נִתְחַלְקָה יְרוּשָׁלַם
כִּי נִתְחַלְקָה יְרוּשָׁלַם
: נִתְחַלְקָה יְרוּשָׁלַם
הָר הַבֵּית הַלְשֹׁכּוֹת
לְקוֹן שֶׁל בְּנִימִין אוֹלָם

דברים ורצועה היתה
ה ונכנסת בחלקו של
יו והיה בנימין הצ
פף עליו כל היום
האי תנא סבר לא
בתים בירושלים נ
טות לפיכך עורות קד
אורח ארעא למישב
אלא שלא מכרו
יו שבעה מובי העי

במקום החיל: והעדרות. של
מערב לעדות הכנס "א"
שלא נזכר בנחמיה מקום היסוד
הוא נזכר בנחמיה 1: 1
לכלל היסוד
לכלל המזרחית מקום היסוד
עליה: חוקק עליו. אדם
ארוץ מחלקו: והוא סנה
עומתן לא יוכנסו לא
אם שטח צהלה: לא
לוקח בהן ק"מ והלה מנה
הספק ומן הדמים ומותר
הוא אלמלא במכר לא

כו.

עין משפט
גר מצוה

ב א מיי פירא מחל' תפלה
הלכה א טושי' אית קי
קוד טול:
ג ב מיי שס הל' עז טושי'
שס קי קוג טפוז:
ג א מיי שס הלכה יט טושי'
[ס:]
ד ד מיי פייזר מחל' טומאה
מחל' תפלה א יפיו
מחל' בית הכמורה הלכה ד:
ה ה מיי שס יפיו מחל'
דלח הלכה:
ו ו מיי שס הלכה בית
הכמורה הל' ד:
ז ז מיי פירא מחל' תפלה
הלכה א טושי' אית קי
קוג טפוז:

ה. אור השלם

1. כי תבאו אל ארץ כנען
אשר אני נתן לכם לאחזה
ונתתי נגע צרעת בבית ארץ
אחזתכם:
ויקרא יד לז
2. לבנימן אמר ידיד יי ישכן
לבנות עליו חמץ עליו כל
היום וכו' בחמץ שבו:

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]